UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

P ante J

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

nebant equora remis. Et videam puppes ire relicta tuas.

Phthiotis.idis.dicta eſt vna ex quattuor theſſalie partibus vt inquit Strabo.

Phthiriaſis:morb⁹ pedicularis ἀπὸ τῶν φθειρῶν qđ ⁊ pedes ⁊ pediculos vocamus. Uñ phthirophagi dicti ſunt populi ſolis piſcibus viuentes a tenuitate victus quaſi pediculis veſcantur. Hi ſunt iuxta pontũ Euxinũ. Hoc morbo extinctus eſt Silla dictator ⁊ pherecydes poeta.

Phthiſis.tabes morbus quo pulmonis exulceratio fit ex pituitā a capite diſtillante ἀπὸ τοῦ φθίνειν quod eſt tabeſcere Uñ phthiſici vocanť. Sũt qui phthiſin phthonē quoqꝫ appellent.ſꝫ illud genus maxie quo ſanguis reijciť. q̃li morbo laboras ſe theopompum ⁊ ab Aſclepio curatum tradunt.

Phthongus ſonus. Unde diphthongus. Quã ob cãm phthongus ⁊ harmonia in celo dicantur. Uide Ptolomeum libro tertio harmoniace inſtitutionis ὅτι φθέγγομαι ἐσ[...] αὐλάω ἐνθεν ὁ φθόγγος παράγεται ꝙ autem pythagoram dicant aliqui primum inueniſſe celum harmonia voluit an alij Suidas noſter explicat.

Phuc⁹ aĩal volatile paruũ a phago comedo. Uide ĩ dictõe fuc⁹

Phut inde phutei vt Joſephus ſcribit Mauritanie ppli Fuit aũt phut Chame filius. Cui⁹ pr̃ Noeus. Jta eni a grecis vocari dicit quem hebrei Noe dicunt. vel potius chanoch.

P ante I

Piaculum ſacrificiũ cultus ⁊ quicquid agitur ſeu prebetur pro ſacrificatõe peccati. Uir. Ea prima piacula ſunto. Hor. libro car. Teqꝫ piacula nulla reſoluent. Hoc eſt nullis hoſtijs te expiabis. Aliqñ dr̃ crimen flagitiũ. Hiero. in lib. Judi. Nunq̃ꝫ tantũ nefas ⁊ tam grande piaculum factũ eſt in iſrael. Uirg. lib. vj. Diſtulit in ſeram commiſſa piacula mortem.

Piare ſigt̃ colere. Plau. Ubi pieꝫ pietatē ſi iſto more morata tibi poſtulē placere. Qñqꝫ ɔtaminare polluere qđ ⁊ ĩpiare dr̃ queãdmodũ ſacrũ poniť ꝓ execrabili. Qñqꝫ pie amare. Neuius. Nemo ē q̃ magis ſuos piet libros. Aliqñ purgare Uir. Et culpã miſerorũ morte piabũt. Hui⁹ vbi cõpoſita ſunt expio qđ ē purgo: Jmpio cõtamino. Hiero. ĩ ꝓlog. Aggei. Sꝫ cũ memoratus populus multis tẽporibus idolis ſeruiendo ẽt effuſionē ſanguinis innocentiũ ſe grauiter impiaſſet. lxx. annorũ captiuitatem eundem populum ſtatuit ſuſtinere.

Piatrix. ſacerdos que expiare ſolita erat.

Piamen ſeu piamentũ erat id quo in expiando vtebatur. eſt tñ dictio magis poetica quaꝫ oratoria nam grandis eſt dr̃ ia de vſu dictionũ: que varijs ſcribendi generibus cõueniãt alijs vtitur ſatyricus alijs orator alijs hiſtoricus.

Piaculare qđ ad ſatiſfactionē peccati ptinet. Liu. lib. j. Jtaqꝫ vt cedes manifeſta aliquo tum piaculo lueretur imperatum patri vt filiũ expiaret pecunia publica. Js quibuſdam piacularibus ſacrificijs factis que deinde genti horatie tradita ſũt.

Piacularia triſtia per que malũ fieri opinabanť. Nã a ſuperis felicitatē. ab inferis dijs infelicia dari cenſebant.

Piacularia auſpicia dicebanť q̃ ſacrificãtibus triſtia portendebãt: cũ aut hoſtia ab ara ꝓfugiſſet: aut percuſſa mugitũ ediſſet: aut in aliã partem corporis q̃ꝫ oporteret cecidiſſet.

Piabile. quod purgari poteſt. cuius cõtrarium eſt inexpiabile. Aug. ſuper Jo. Uiderunt ſe ingenti crimine impietatis adſtrictos: quando illũ occiderunt quem venerari ⁊ odorare debuerunt. ⁊ hoc putabant eſſe inexpiabile.

Piens. a. dio. as. cũ ſigt̃ pie amo. A quo pientior pientiſſimus.

Pietas. inquit Ci. libro artis veteris ē ꝑ quã ſanguine ɔiunctiſ patrieqꝫ beniuolis officiũ ⁊ diligẽs tribuiť cult⁹. Aug. do ſic Pietas ꝓprie dei cultus intelligi ſolet: quã greci Euſebiam vocãt. Hec tñ ⁊ erga parentes officioſe haberi dr̃. More aũt vulgi hoc nomē ẽt in operibus miſericordie frequẽtať. Qđ ideo arbitror eueniſſe: qꝛ hec fieri pcipue deus mandat eaqꝫ ſibi vel pro ſacrificijs: vel pre ſacrificijs placere teſtať. Ex q̃ loquendi cõſuetudine factũ ē vt ⁊ deus ipſe dicať pius: quē tñ greci nullo ſuo ſermonis vſu euſebiam vocant. q̃uis euſebiam ꝓ miſericordia illorꝫ ẽt vulgus vſurpet. Huius ɔ̃riuꝫ eſt ĩpietas q̃ ab iniuſtitia ſic diſtingui ſolet ꝙ illa ĩ deũ. Hec dici in hoĩes põt. Per illã contẽplatione delinquiť. hac opere ⁊ factis peccatur. Pietas ẽt a Romanis dea putata eſt.

Pius. pia. pium. qñqꝫ religioſuꝫ ſigt̃. Uir. Dij meliora pijs qñqꝫ miſericordē benignũ Cic. nõ ſecus in me pius quaꝫ pater in filios. qñqꝫ caſtũ. Quint. Et pios amores ac pudicos. Huius cõtrariũ ē impius. Exiſtimo aũt quod deductũ ſit a greco pius ĩ mutatiuncula quadaꝫ πρᾶος ῥαεις. i. λέγεται pius.

Picea genus arboris. quam Ply. li. naturalis hiſtorie. quintaꝫ ſpeciem cedri ſcribit eſſe.

Piceus. a. um. a pix fit.

Pico. as. ſignificat pice quicquam linio. Ply. li. xxxvj. Sed vaſa tuentur picando parietes qm̃ ⁊ tectoria calx roditur. Sciteqꝫ dictũ eſt ad tecta eos pice: ad vinum calce vti qm̃ ſic in iuſta condiunt. Huius cõpoſita ſunt. Compico. ⁊ impico. vnde Col. li. vij. Si. dolore neruorũ claudicat. oleo ⁊ ſale genua poplites ⁊ crura cõpicanda ſunt donec ſanentur.

Picatus. a. um. qđ pice linitũ ē. ſeu cõditũ vt vinũ picatũ. Antiqui enim vinum pice condiebãt. qđ picatuꝫ vocabant Pli. Pice ⁊ reſina cõdire muſta vulgare italie ē. Erat ⁊ picatum aliud qđ ſpõte nature ſue picis ſaporem recipiebat ⁊ hoc in agro vienẽſi peculiariter naſcebať. Ply. Jã inuenta vitis ꝑ ſe in vino picem habens reſpicienſqꝫ vienenſem agrum.

Picus auis parua vncorũ: cauat arbores. in quibus pullos educat: ⁊ ſcandit in ſubrectũ feliũ mõ. Dicta a pico ſaturni filio q̃ et nomē dedit. vt docet Ply. lib. x. Et qm̃ hec auis marti ſacra ē. qñqꝫ picus martius dr̃. Picos romani veteres vocabãt Quos greci gryphes vocant. belue q̃drupedes auritiqꝫ viſu. ⁊ forma terribiles corpore leonino roſtro alis pedibus aquilis ſimiles. habitare in hyperboreis montibus in aſiatica ſcythia feruntur vbi aurum ⁊ gẽme naſci perhibẽť: ibiqꝫ tãta rabie in homines deſeuiunt vt terram ipſam in habitabilē faciãt. Et quaſi geniti eſſe videantur ad plectenduꝫ auaricie temeritatem. Plau. pici diuitijs qui aureos montes colunt eos ſolus ſupero. Sed hoc vt multa alia fabuloſum eſt. Fuit ⁊ picus rex latinorũ fauni pater ⁊ latini regis auus auguriorum peritiſſimus. ⁊ pimus hac aue vſus eſt in auſpicijs Oui. Picus in auſonijs proles ſaturnia terris.

Pica quãuis femininũ videať a picus: lõge tamē diuerſe ſignificatiõis ē. Nã auis ē magnitudine palũbe alis vario colore ⁊ pſertiꝫ ceruleo depictis vba ꝓferens. Mar. pica loq̃r certa dñ te voce ſaluto. Si me nõ videas eē negabis auem. Eſt ⁊ alia pica ſub ventre alba ſuperius nigra. que varia appellať

Picenũ. regio italie in q̃ ē aſculũ. a pico martio aue dicta. cuius ductu ⁊ auſpicio ſabini cũ aſculũ ꝓficiſcerenť in vexillo eorꝫ picus conſederit. Nã ſicut Stra. li. v. ſcribit. Cõditores picẽtium e ſabinorum terra profecti ſunt. a quibus orti ſunt. picenũ quondã vberrime multitudinis. Nãqꝫ trecẽte ⁊ ſexaginta milia picentiũ in fidē romani ppl̃i venere. Ea nunc marchia anconitana dr̃ Jncipit a Troento amne vſqꝫ ad Jſaurũ fluuiũ qui nũc folia dr̃. Et hinc a penino hinc mari ſupero terminatur. hꝫ ciuitates. piſaurũ: fanũ. fortune. ſenaꝫ: gallicã: vrbinum: anconã: camerinũ: firmum: ⁊ aſculum.

Picenus. a. um. nomen poſſeſſiuum: vt picenus ager.

Picens. tis. nom̃ gẽtile: vt hõ picẽs ex piceno. hĩc picẽtin⁹. a. um

Picra amara dr̃ Hie. ad alga. Uidi ego nauſeaꝫ ⁊ capitis vertigmen. antidoto qđ appellať. πικρα. i. amara ſepe ſanari.

Picturatus varia pictura exornatus ⁊ acu pictus. vnde picturate veſtes dicũtur non a picturo qđ non inuenitur. ſed ſimplex participium vel participij tantum vox eſt. Uir. Fert picturatas auri ſub tegmine veſtes.

Pierus pe. cor. nomen patris nouem picarum. Ouid. li. v. pier⁹ has genuit pelleis diues in auris.

Pieria mons ⁊ ciuitas Boetie quam primus pierus lini pater edificauit muſis ſacer. hinc pierides muſe: ꝙ in pieria ex ioue ⁊ mnemoſyne nate ſint: vt inquit Stra. Uel a pieria regione macedonie. Emathia ante dicte. a nemore ita appellata. cui nomen eſt pieris. ⁊ pieres populi ſunt dicti: quibus extinctis macedones ea loca inuoluere. A pieria ſit

pierius.a.um. vñ pieriũ carmẽ. Muſę aũt ſuauiſſimũ viaticũ ad labores vitę. vñ theocritus ου δεμ πὸτ τομ ερωτα πεφυκει φαρμακομ αλλο νικια ουτε γχριςον εμοὶ δοκει ουδε τι πασον η ται πιεριδες.

Piget. piguit ⁊ pigitũ ẽ. Sta. libro ſeptimo. Nec pigitũ paruoſq; lares humileſq; ſubire. Dr̃ ⁊ pigeo. es. pigui ⁊ cõſtruit̃ cũ accuſatiuo. ſignificatq; dolere ſeu moleſtũ eſſe. ⁊ vt inq̃t Auguſtinus. q̃ſi pigriciã ſignificat. Nã cũ dicimus. Piget me feciſſe hoc: eſt dicere. nõ ſurgit meus animus ꝓbare quod feci Plau. in pſeu. id quod pudet facilius fertur. quã id qđ piget Teren. in phor. Querę obſecro ne plus minuſue faxit. quod nos poſtea pigeat: Quando vo impersonale eſt conſtruitur a parte ante cum accuſatiuo vel datiuo Plau. Non dediſſe te pudet. me q2 non accepi piget. Ouid. lib. ij. Met. Pigetq; actorum ſine: mihi ſine honore laborum. Inuenitur etiã pingendus quod eſt a pigeor verbo deponenti. Differentiaz inter pigere ⁊ pudere. vide infra in dictione pudeo.

Piger tardus cuius contrariũ eſt impiger ꝓ diligente hinc pigricia pigricies pigredo. pigritudo ⁊ pigritas. pro tarditate ⁊ ignauia. Cice. li. iij. de rep. Nunquid viri fortiſſimi fortitudo impigritas patina. ⁊ libro. iiij. tuſ. Quę aũt ſubiecta ſunt ſub metu ea ſic diffiniunt pigriciã metum conſequentis laboris.

Pigreo. es. piger ſum a quo pigreſco ⁊ pigreſio idẽ ſignificãtia

Pigro as. detineo ac retardo. Actius. melius pigraſſe q̃ꝫ properaſſe nefas.

Pigmenta ſunt vnguẽta q̃bus vtunt̃ puellę ad venuſtãdã faciẽ. vt fucus. ꝑ tranſlationem vo dñr mendacia ⁊ fraudes: q2 nõ ẽ nãlis color ſed artificialis. Ci. li. ij. de ora. Tam integrę ſniẽ. tã verę. tã nouę. tã ſine pigmentis fucoq; puerili: vt mihi non ſolum tu incendere iudicẽ. ſꝫ ipſe ardere videaris Accipit̃ ẽt qñq; ꝑ cõfectione ex diuerſis ſpẽbus ſuaui ⁊ odorifera. Hię. Deniq; ⁊ hi quibus intellectus herbarũ eſt pigmẽtorumq; ꝑitia ferũt q̃dam eſſe pigmenta. Quoruꝫ ſi odorem ceperint nõnulla animalia continua intereunt. alia vo eodeꝫ odore recreantur vitamq; recipiunt.

Pigmentatus. entata. tum. quod eſt pigmentis ornatũ. Hiero. ad paulinum. Totum flaccidum molle nitidum atq; formoſum queſitis hinc inde odoribus pigmentatum.

Pigmentarius. qui facit vel vẽdit pigmenta. Hiero. in exo. Cõpoſuit ⁊ oleũ ad ſanctificationis vnguentum ⁊ thymiamata de aromatibus mundiſſimis opere pigmentarij.

Pigmentarius. a. um. quod ad pigmenta pertinet.

Pignus. pignoris. ⁊ eris. a pugno vt Caius de vbo. ſigni. inquit Quia res q̃ pignori dant̃ manu tradunt̃. Et ẽ ꝓprie qđ creditori dat̃ vt ſit ſecurus. Et hoc mõ ſepe dr̃ cũ aut munus noſtrũ: aut aliq̃d ſimile pignus eẽ amoris. ⁊ beniuolentię volumus. Uir. Ipſe pr̃ dextrã anchiſes haud multa morat⁹ Dat iuueni atq; aĩuꝫ p̃ſenti pignore firmat. i. ſecuꝝ facit vt q̃ dat pignus. Ulp. inter pignus ⁊ hypothecaꝫ hoc differre ſcribit. qđ pignus dr̃ cũ ad creditorẽ trãſit. hypotheca cũ nõ tranſit. Qñ vo filij vident̃ tanq̃ꝫ pignora inter virũ ⁊ vxorẽ eẽ. tum viculi ne alioquin forte diuortiũ fiat. tũ charitatis factũ ẽ vt pignora ꝓ filijs capiant̃. Nã vt inq̃t Ambr. Cũ p̃mium nuptiarũ ſit partus fẽminarũ. merito mentes ꝯiugales ꝑ filios veluti ꝑ q̃dam quaſi pignora ĩter ſe arctius copulant̃. Ouid. Dulcia ſolicitę geſtabant pignora matres. Aliq̃n pignus ſumitur pro eo qđ deponitur ab hijs. qui ſimul decertant apđ ſequeſtrum. Uir. Tu dic mecum quo pignore certes.

Pignoro ſiue pignero pigneras. ſig̃t rẽ pignori do. Sue. de vitel. Utq; ex aure matris detractũ vnionẽ pignerauit ad itineris ĩpenſas. Hui⁹ ꝯpoſita ſũt oppignero. ⁊ repignero. de q̃bus alibi. Inuenit̃ ẽt pigneror deponẽs ĩ eadẽ ſignificatiõe

Pigneratitius pigneratitia. um. ex ſupino verbi pignero nomẽ deductum ſignificat qđ pignori datũ eſt: vt res pignoratitia Et pignoratitius vir. cui pignus capere lꝫ. Ulp. Queritur in pignoratitio creditore an pignoris ꝑſecutio denegetur.

Pilus prima cor. capillus. Nã ambo cõuertunt̃ Gel. Si ouiũ lacte hedi: aut caprarũ agni alerent̃ ꝯſtat ferme in his lanã duriorẽ in illis capillũ gigni teneriorẽ. a quo pilo. as. Et ẽ pilus nomẽ generale. Nã pilũ ꝓ capillo. Idẽ Ply. poſuit. In capite inquit cunctorũ aĩaliuꝫ hoĩ plurimus pilus. pili lõgiores ac proni in colla atq; armos veſtiẽtes iube dñr. pili vo craſſiores regidi q̃les hñt ſues vocant̃ ſete. pilus vo prima ꝓ. qđ ⁊ pilũ dr̃. telũ romanum a perimẽdo dictũ. q̃ſi perilũ vt inquit Uar. Huius haſtile erat pedũ quinq; ſemis ⁊ ferrũ trigonali figura nouẽ vnciarũ. a quo pilati dñr: pilo armati. Mar. Et pilata reddit iãq; ſubitq; cohors. Generalr̃ tñ pila Uarrone auctore tela romana ſũt. ſicut geſſa galloꝝ ⁊ sariſſe macedonũ. Hinc ⁊ primipilus dr̃ centurio. Ut prępilatę haſtę q̃ ferreas habẽt cuſpides. q̃ſi pręferratę. Propilatũ dr̃ vbi nõ ẽ ferrũ. ſi mõ in mucronẽ exacutũ ſit ad formam pili factũ vt cornua locuſtarũ q̃b⁹ natãt. Pręferratũ vo pilũ in molendo ꝓpterea vocat̃ apud Ply. vt a pilo nudo diſtinguat̃ ad molas videlicet q̃s aq̃ verſant vtili. Nec tam qđ ſine ferro ẽ. id nomẽ hꝫ: quã qđ aſperũ impolitũq;. Nã ⁊ rudus panis appellat̃. q̃ parũ coctus rugoſuſq; ſit. quãq; rubidus fere ſcribit̃. Preterea pilus ſiue pilũ a pinſendo ſeu a pilumno vt inquit Seruius. Inſtrumẽtũ quo quidpiã in mortario teritur Ply. lib. xviij. Quippe ⁊ etruria ſpicam farris toſti pinſente pilo pręferrato fiſtola ferrata. ⁊ ſtella intus denticulata vt niſi intenti pinſant concidantur grana. ferroq; frangantur.

Pila. ę. a pinſo vas concauũ. qđ antiqui ſiccata frumẽta in pilas immiſſa pinſebant. Idẽ in eodẽ. Tundat̃ granũ eius in pila linea. Similiter vaſa illa cõcaua medicorũ vſui apta in q̃bus Typſanę fieri ſolẽt: pilę dñr. Itẽ pila ẽ columna ſtans quaꝫ gręci. ϲτηλην vocant a ſtãdo ꝓprie ſtelas gręci appellant ſtãtes in monumẽtis colũnas. Apul. li. iij. Me. Pila media q̃ ſtabili trabes ſuſtinebat Feſtus. pila q̃ parietẽ ſuſtẽtat ab opponẽdo dr̃. Ply. li. xj. Ruentes cęras fulciũt pilaruꝫ inſtar interius a ſolo fornicatus vt ſit aditus ad ſartiendũ. Itẽ pila ẽ q̃ ludit̃ ab πιλεω ęquo ꝙ forma ſphęrica ſit. quę oĩ ex partę ęq̃ eſt: vel a pilo quod pilis impleri ſoleret. Item pila capitur pro quacunq; re rotunda inſtar pilę luſorie.

Pilatim aduerbium. a pila pro colũna. ſignificat per pilas. Uic. pilatim ſtruuntur ędificia.

Pilula q̃ſi parua pila. Ply. Naſcũt̃ ĩ eo pilulę nucib⁹ nõ abſimiles intus hñtes floſculos molles lucernaꝝ luminibus aptos Idẽ Scarabeus q̃ pilulas voluit. Et ea venena q̃ hac forma ſumim⁹ vulgo pilulas nominam⁹ Idẽ vetus axũgia phthiſin ĩ pilulis ſũpta ſanat. Hę gręco vocabulo catapotia dicũt̃.

Pilum nouacula culter raſorius. ⁊ haſtille quinq; pedum ⁊ ſemis. de quo in dictione pilus.

Pilani dicti ſunt milites qui pilis pugnabant qui antea premi pilares vocabantur mutata enĩ in re militari.

Pilo. as. pe. cor. a pilus qui in carne ẽ. ſig̃t pilos emitto. Actius Tũc p̃mũ pilabãt genę. Afra. Meũ p̃terea corpus nũc pilarę primũ cępit. Interdũ ẽt pilare eſt pilos detrahere. Mar. qđ pectus ꝙ crura pilas. Hinc cõponitur. Depilo pilo pilas penultima ꝓducta. Gręcũ eſt. ⁊ ſignificat Cõplano. A quo ſiũt compoſita. Compilo Expilo. Oppilo. ⁊ ſuppilo.

Pilates: genus lapidis candidiſſimi. Cato. Lapis candidior quam pilates.

Pilentum vehiculi genus quo matronę ferebantur. Idem videtur quod petoritum quod quattuor rotarum ab hiſpanis introductum Uar. de Lin. la. in conſuetudinem ſua ętate p̃mum veniſſe ſcribit. Eſtq; eius forme qua noſtri temporis principium italię mulieres vectantur. ita libratum vt conſidentes in puluinis in aere ſuſpendi agitatę videantur.

Pileus tegmen capitis. qđ ⁊ pileũ dr̃. Plau. vt ego hodie raſo capite caluus accipiã pileũ. Perſius. hãc nobis pilea donant ponit̃ qñq; pileus ꝓ libertate. Unde legimus apud hiſtoricos ad pileũ ſeruos fuiſſe vocatos. quod ſignificat ad libertatẽ cuius inſigne eſt pileus Liu. lib. xxiiij. poſtero die ſerui ad pileum vocati: ⁊ carcere vincti emiſſi. Sue. in Tibe. Seruiſq; ad pileum fruſtra vocatis in ſiciliam ꝓfugit. Accipiebant enim ſerui pileum raſo capite qui manumittebantur.

Pileolus. ⁊ pileolum cum accentu in antepe. Hor. in epiſtolis Ut cum pileolo ſoleas conuiua tribulis. Hieronymus ad

ſabiolā.pileolos rotundus ē.quaſi ſphera media ſit diuiſa.⁊ pars vna ponať in capite.hoc greci ⁊ noſtri tiarā nōnulli galerū vocāt.Idē ad paulinū neutro genere dixit. pileoluz textura breue.charitate latiſſimū ſe nili capiti confouendo libenter accepi ⁊ munere:⁊ muneris auctore letatus.

Piliatus.qui pilea indutus eſt.vnde ſerui pileati qui pileo impoſito vendebantur.

Pilūnus:q̄ ſtercorandorū agrorū ⁊ pinſendi frumēti vſum īuenit.Iouis vt putāt filius ⁊ dauni pr̄.Ser.li.ix.ēn̄. pilūnus ⁊ pitūnus frēs fuerūt dij horū pitūnus ſtercorandoruz inuenit vſum agrorū.vn̄ ⁊ ſterquilinius dictus ē pilūnus v̄o pinſendi frumenti.vn̄ ⁊ a piſcatoribus coliť.Et ab ip̄o pilū dcm̄ eſt

Pina per ſimplex.n.genus piſcis ſiue conche.Ci.li.ij. de natura deorum.pina v̄o ſic enī grece dicitur.duabus grandibus obſita conchis cum qua piſciculus ſquilla dictus ſocietatē coit. in aliquibus cancer cibi affectator.

Pinna per duplex.nn.ꝓprie penna eſt q̄ pluma. i. mollior ⁊ exigua penna nō eſt.Nā penna nomen gn̄ale eſt ad plumas et pinnas.Uar.li.iij.de re ruſ.de colūbis.Qui iā pinnas hēre icipiunt:in nido.relinquunt illiſis cruribus.idē de gallis.Eligat ſecundas plerunq̄z rubicūda pluma. nigris pinnis Col. lib.ix.Siccus ēt puluis ⁊ cinis vbicunq̄z cohortem porticus vel tectū ꝓtegit iuxta pietes reponēdus eſt: vt ſit quo aues ſe ꝓfundāt. Nā his rebus plumā pinnaſq̄z emundāt. Pinna ēt acutū ſignificat.vn̄ ⁊ pinnę murorū.i.ſummitates.pinnas ēt geſtare gladiatores ſolebāt.vn̄ pinnirapi retiarij dn̄r ꝙ pinnas e galeis mirmilonū iacto rete exciperent.

Pinnirapus pe.cor.gladiator.Cōpoſitū nomen ex duobus corruptis.ſ.pinna ⁊ rapio.Iuue.Hic plaudat nitidi preconis filius inter.pinnirapi cultos iuueneſq̄z laniſtę.

Pinnacula diminutiuū a penna.Et ē ſumma ps auris ab acuitate dicta.Aliqn̄ parua pinna.i.penna.Col.lib.ix.Inhibetur q̄z cupiditas incubandi pinnula per nares traiecta.

Pinnaculum.faſtigiū ⁊ ſummitas ędificij in acumē tendētis ſiue ꝙ veteres pinā acutū dicebāt.Un̄ bipēnis ſecuris q̄vtrinq̄z acië hz.ſiue ꝙ pinnaculis addi pinna cōſueuit.q̄ facili motu ventoꝝ indicet flatū.qd̄ genus nunc penniculum dicitur.

Pinaces ⁊ per diminutionez pinnacidia dn̄r tabellę in quibus capita oīum rerum continentur ⁊ latine indices dicimus.

Pinacothecę:locus erat ꝓpe atrium.in quo picte tabulę reponebanť.In tablino rerū in magiſtratu geſtarū monumenta cōtinebantur. Uar.ſcribit multos ſpectatum veniſſe luculli villas:vt viderent pionacothecas.

Pinus arbor tam maſculini. quā feminini generis:⁊ tā quartę quā ſcdę declinationis eſt.quę ⁊ pinea dr.Ambroſius.Quis pineā videns nō ſtupeat.pineus pinea pineū. qd̄ eſt mātum ex pinu.vn̄ pinea corona qua vt inquit Ply.apud iſthmum victores coronabanť.pinetū locus pinis conſitus.

Pinaſter pinus ſylueſtris mirę altitudinis. Ply. lib. xvj.pinaſter nihil aliud eſt quam pinus ſylueſtris.

Pindus.lapitharū ſedes mons theſſalię apollini muſiſq̄z ſacer Acarnaniā ab ętholia diuidit. Sunt tn̄ qui hocnomen cum ypſilon ſcribant.Eſt ⁊ nomen vrbis theſſalicę a pindo mōte appellata:iuxta quem eſt fluuius eiuſdem nominis.

Pinguis.nō macer.aliqn̄ poniť ꝓ infęcundo.Uir.Et pingues hortos.Aliqn̄ pro īpedito ⁊ inepto.Ci.qd̄ ipſi antiocho pingue vr̄ ⁊ ſibi ip̄m ꝯriū.Hinc cōponitur prepinguis qd̄ ē valde pinguis Col.li.iiij. Ideoq̄z nō ē vineis apta vix ēt arbuſtis niſi prepingui.pingue v̄o ſubm̄ neutri generis dr qd̄ inter carnē ⁊ cutē eſt ſucco liquidū.Uirgil.Et oēs impendunt curas denſo diſtendere pingui.A pinguis fit impinguo.as. Hiero.Impinguatus incraſſatus recalcitrauit.

Pingueſco.is.a pingueo.es.fit.Col.li.ij. Omne emaciatum armentum medica pingueſcit.i.pinguefit.

Pinguefacio ſignificationis actiuę eſt pinguefio paſſiuę.

Pingo.is.xi.ctū pingere eſt formā alicuius rei ductis lineis repſentare.hinc pictor q̄ pingit. ⁊ pictura ars pingendi. in q̄ ſuperioribus tp̄ibus floruere zeuſis.parraſius apelles viri cantatiſſimi:hac v̄o tēpeſtate Andreas mātinea patauinus mātuani p̄ncipis aulicus viri oī virtutū gn̄e p̄ſtātiſſimus dign⁹ certe:q̄ a poetis ⁊ a ceteris ſcriptoribus celebreť.cū nulli vel integritate.vl' pingēdi arte ſit ſcd̄s.huic accedūt Ioannes belius Uenetus.Leonardus florētinus. ⁊ Uincētius brixian⁹ excellētiſſimo īgenio hoīes.vt q̄ cū oī antiquitate de pictura poſſint ꝯtēdere.ꝑ trāſlatiōez pīgere poniť ꝓ imaginari Hie. ad dama.qd̄ erā voce prompturus an̄ mihi cogitatōe pingebā.huius verbi ꝯpoſita ſūt.depingo ꝙ ē pingendo deſcribo denūcio demōſtro.Lact.li.iiij.Cū enī q̄dā miniſtroꝝ nr̄i ſacrificantibus dęmonijs adſiſterent: īpoſito frontibus ſigno. deos illoꝝ fugauerūt ne poſſent in viſcerib⁹ hoſtiaꝝ futura d̄ pingere.i.denūciare.idē lib.v.q̄d vobis inanē iuſticiā depingitis ⁊ optatis cadere de cęlo tanq̄z in aliquo ſimulachro figuratā.i.fabricatis.Hie.ad Pau.Tito p̄cipit vt īter alias virtutes ep̄i quē breui ſermone depixit.i.deſcripſit Ter.i phor. Probe horū facta īprudēs depinxit.i.elocut⁹ ē. Expingo ſic pingo. Ply. Iā v̄o ⁊ onerarijs nauibus qn̄ ⁊ pericula expingim⁹ neq̄s mireť ⁊ rogos pingi.Cōpigo ⁊ īpingo.vide alibi

Pinſo.is.ſui.piſtum.vel pinſitū. pila tundo. vel molis frango. Col.li.ij.panicū pinſitū ⁊ euolutū furfure.ſed milium quoq̄z pultē q̄zuis in copia maxime cū lacte nō faſtidiendā p̄bet.pōpo.Cū neq̄z molis molui neq̄z palmis pinſui.vn̄ piſtor Naz an̄ molaꝝ vſum frumenta in pilis pinſebat.Uar.nec pinſorem vllum noſſent:niſi eum qui in priſtino pinſeret farinam Perſius.o iane atergo quem nulla ciconia pinſit.

Pinſo.as.in eodē ſenſu.Uar.li.j.rerū ruſ.Promendo diem vt in priſtino pinſetur ac torreať.i.tundatur.vel frangatur.

Pinſito.as.frequentatiuum a pinſo.is.Plau.in aſi.Qui polentam pinſitant ideſt contendunt.

Pindo.is.pindi pinſum.Idem quod pinſo.Un̄ pinſor qui nūc piſtor dicitur.Nam erat vtriuſq̄z rei artifex:hoc eſt qui frumenta pinſebat ⁊ qui panes coquebat.

Piſtor a pinſo.is.qui frumēta in pilis pinſit.nūc āt dr qui panē coquit ſeu facit.Ply.li.xviij.Piſtores romę nō fuerūt ad ꝑſicū vſq̄z bellū amnis ab vrbe cōdita ſuꝑ quingentos octoginta.Sue.in cęſare.Domeſticā diſciplinā in paruis ac maioribus rebus diligenter adeo ſeuereq̄z rexit: vt piſtorē aliū quam ſibi panē ꝯuiuis ſubicientē cōpedib⁹ vinxerit. Uarr. in ſaty.de edulijs Si quātū opę ſumpſiſti: vt tuus piſtor bonū faceret panē.Atteius capito.piſtores tn̄ eos q̄ far pinſebāt noīatos eē tradit:eoſq̄z coquere ſolitos panē toſtū lautioribus. Piſtorē ⁊ coquū apud antiquos eos fuiſſe accepimus. Piſtorē ēt hēbāt in numero ſeruorū.vn̄ ait iurecō.Si q̄s ſeruos habuerit ꝓprios ſz quoꝝ opas locabat:vl' piſtoricas vel hiſtoricas ſeruorū appellatione hos legaſſe videtur.

Piſtrix:mulier quę panem coquit. Et piſtrix belua.piſtris.is. nauis. Uirgi. lib. v. velocem mneſteus agit acri remige piſtrin.piſtis vero latine fides

Piſtura ars pinſendi. Ply.li.xviij.piſtura nō oīum facilis quippe ⁊ etruria ſpicam farris toſti pinſente pilo preferrato.

Piſtorius.a.um.qd̄ ad piſtorē pertinet:vt ars piſtoria. Idez in eodem.ad operis piſtorij genera tranſeunte cura: Hie.in gn̄. Omnes cibos qui fiunt arte piſtoria.

Piſtoricus a.um.idē quod piſtorius.Unde iuriſconſultus operas piſtoricas dixit.

Piſtrinū ⁊ piſtrina.ę.pe.ꝓ.locus ī quo pinſiť.⁊ panis fit.Qn̄q̄z ēt capiť ꝓ laborioſo ſeruitio. Tractū a ſeruis q̄ ob noxam a dominis in piſtrinū traduť.ꝓprie Sue.in Aug.Et mō vnguentāriā tabernam:modo piſtrinū aricię exercuiſſe obijcit. Ply.li.xviij.piſtrina fęmineo genere vtitur. Eſiligine īquit laudatiſſimus panis.piſtrinarumq̄z opera laudatiſſima.

Piſtrilla.ę.diminutiuū a piſtrino ſm̄ Priſ. Nā diminutiua qn̄q̄z diuerſa ſunt a genere nominū primę poſitionis.ſicut a ſcuto ſcetulla.ad Do.a priſtina deducit.⁊ ſumitur pro molēdino a manibus.Ter.Apud ipſum locum eſt piſtrilla.

Piſtrinenſis ⁊ hoc piſtrinenſe qd̄ ad piſtrinum pertinet.Apul. in aſinum reformatus molas piſtrinēſes per circuitus multiuios circum egiſſe ſe feſtiniter ſcribit perſcribēs quales eſſent miniſtri in piſtrinenſi contubrenio.

Piſtillum ſine.r.inſtrumentum quo in mortario lapideo: ⁊ maxime thebaico blumbeo piſtillo terrere molunt.

Piones:populi in myſia aſię:quę ſupra caicum amnē ſita ē ab vrbe dicti quā pionis conditor pionias vocauit.

Pipiones:colūbor pulli: vt ē apud lāpridiū in Alexādri vita.

Pipare dicuntur gallinę cum vocem emittunt ſcilicet cum faciunt pipi. Uarr.in aboriginibus:mugit bos:ouis balat:ęqui hinniunt:gallina pipat.

Pipio.is.ꝓpriū ē vocis pulcenor.Col.li.ix. Die vndeuiceſimo aīaduertat an pulli roſtell'oua ꝑcuderit: ⁊ auſcultet ſi pipiāt. Sūt ēt q̄ hoc verbū paſſerib⁹ tribuāt: vt in carmine qđ Ouidio adſcribit̄. Peſſimus at paſſer triſtia flendo pipit.

Piper nomē arboris qđ eſt barbar. Perſius. Rugoſūq; piper dicit̄ ⁊ piperi inuariabile:ſicut gūmi nauci mancipi.

Piperatum vinum dr̄ qđ pipere ⁊ melle conditum eſt.

Piperites.pe.p.herba quę ⁊ ſiliquaſtrū dr̄ caule rubro ⁊ lōgo denſis geniculis folijs lauri guſtu piperis.

Pipuli conuiciū. Plau. Ita me bñ amet lauernate iam niſi reddi mihi vaſa iubes pupilo hic differam ante ędes.

Pirata nomē latronis qui p̄mus mare īfeſtauit:a quo oēs ſpoliatores ⁊ ꝑdones piratę dicti ſunt:alij piratam a περαω tranſeo deducunt: q̄r.ſ.ex tranſuerſo ſimul ac piratę viderēt inſulam in eam tranſeundo mare impetū facientes illam deprędabantur:vel qđ piratę ſemper maria permeant: pirata grece latine prędo: ⁊ piraticam facere dnr̄ prędones.

Piraterium:hitaculū piratar ē vt ſcribit Amb.de hoſtib⁹ carnalibus nō metuēdis: q̄ ēt ſubdit:tā diu ī piraterio ſum⁹ q̄diu ī hac carne poſiti ꝑdonū ſpūaliū tentationibus ſubiacemus.

Piſa:ciuitas ī ſūmo mōtis vertice ꝯdita inter oſſam ⁊ olimpū: iuxta q̄ ioui ſacra dicta olimpia celebrabant̄:eſt ⁊ hoc noīe oppidū arcadie ꝓpe alpheū amnē:a q̄ hij q̄ piſas in italia cōdiderunt venere dictas a ciuitate priſtina. vñ Uirg.lib.x. alphee ab origine piſę vrbs etruſca ſolo:hinc piſęus.a.um.

Piſſa grece latine pix: vñ piſſeleon oleum q̄ ex pice fit.

Piſę.arū.ciuitas thuſcię a qua piſani dnr̄ q̄ ex ea originē ducūt de hac Luc. Hic tyrrhena vado frangētes ęquora piſę.

Piſum:gnus leguminis:cui⁹ caules ſpargunt̄ in terrā niſi habeant adminicula. Col.lib.ij. Silis quoq; rō eſt piſi quod tum facilem ⁊ ſolutam terram deſiderat hinc piſones.

Piſones appellati ſunt quidam romani nobiles q̄ optime piſa ſererent:ſicut a lente lentuli.

Piſaurus fluuius piceni:a quo piſaurū ciuitas ei ſuppoſita noīata eſt. Ser. vō ſcribit piſaurū dictū: q̄ illic aurū penſatum ſit. Nam cū camillus gallos interemiſſit:aurumq; quod galli a romanis acceperant pro capitolio non euerſo recepiſſet ⁊ ſigna ciuitati appendiſſet:ciuitati nomen dedit.

Piſidę:fuerunt populi in aſia minori quondam ſolimi appellati:vt Ply.lib.v.refert.

Piſiſtratus nomē propriū viri. Quo noīe dictus fuit hippocratis filius athenar tyrānus cui ob ſūmā eloquentiā athenienſes ſe ⁊ libertatē ſuā miſere: quo tpe romę. Ser. Tul. regnabat: q̄uis ſolon ipſe quoq; ſūmus orator ꝓ libertate ſtaret. Idem primus apud athenas bibliothecam inſtituit.

Piſcis:qui in aq̄s degit:piſces ꝓ ſigno cęleſti tm̄ plr̄ declinatur Col.lib.xij. Quintodecimo k̄las martij ſol in piſces tranſitū facit. A piſcis fit diminutiuum piſciculus.

Piſcari eſt piſces venari:ex quo fit cōpoſitū. Expiſcor d̄ q̄ alibi

Piſcatus.us.ipſa piſcatio ⁊ actus piſcandi. Ply.quos venatus aucupia piſcatuſq; alebant. Plau.in ru.piſcatum hamatilez ſaxatilemq; aggredimur.

Piſcatorius.a.um.qđ ad piſcatorem pertinet: vt nauis piſcatoria ⁊ ludi piſcatorij qui fiebant pro queſtu piſcantium.

Piſcarius.a.um.idē qđ piſcatorius : vt hamus piſcari⁹. Plau. in ſti.arundinē fert ſportulamq; ⁊ hamum piſcarium.

Piſcarius.qui piſces vendit. Uar.inter piſcarios nemo vendebat. Idem dicitur cetarius q̄uis cetarij potius ſint qui magnos ⁊ ſalſos piſces vendunt.

Piſcaria.ę.locus vbi piſces venduntur. Uarro.nullus in piſcaria piſcis erat.

Piſcoſus.a.um.in quo piſcari facile eſt. Ouid.lib.iij.me. Et ꝓpe piſcoſos lapidioſi orathidis amnes. Aliquando piſcoſus dicitur piſcibus plenus.

Piſculentus locus vbi multi piſces morantur: ⁊ in quo eſt facile piſcari. Cato. Fluuiū magnū pulchrū piſculentū. Plau.in ru. Qui ſalſis locis incolit piſculentis.

Piſcinalis ⁊ hoc piſcinale quod eſt piſcis:vel qđ ad piſces pertinet. Unde apud palladium piſcinales cellę legitur.

Piſcina locus ⁊ ſtagna ab initio dicta ſūt:in quibus viui piſces coercent̄. Uar.li.iij.de re ruſ. Piſcinas voco eas q̄ in aq̄ dulci aut ſalſa īcluſos hñt piſces ad villā. Mar.piſcina rhombū paſcit: ⁊ lupos vernas:hę viuaria quoq; vocant̄. Sz qm̄ in piſcinis natare ēt ſolebant īualuit ꝯſuetudo vt oēs in hūc vſum collectę aq̄:ſiue frigidę:ſiue calidę piſcinę dicant̄. Uidēturq; a piſcibus dici: q̄uis in his nihil piſciū ſit:ſz forte piſcinę dictę ſunt in balneis q̄ hoīes piſcibus ſil'es natando ſiant. Ci. Latiorē inq̄t piſcinam voluiſſem vbi iactata brachia nō offenderent̄. Ply. Si natare latius aut tepidius velis in area piſcina eſt in ꝓximo puteus ex quo poſſis rurſus aſtringi. Quin etiam vaſa lignea ampliora ad tenendam aquā piſcinę vocantur. Ply. Decoquit̄ in aqua ⁊ in piſcinas ligneas funditur:eadem gñali vocabulo ⁊ natationes appellantur.

Piſcinarius qui piſcinas piſcibus refertas habent. vnde Cice. Luculum ⁊ hortenſium piſcinarios appellat.

Piſtoria ciuitas quā Ptol.ponit īter mediteraneas thuſcię ciuitates. Eſt enim inter florentiam ⁊ lucam a qua piſtoriēſes

Piſtis grece latinę fides:piſtoo fidem accipio ⁊ do.

Pitaciū.ꝑticula corij q̄ aliq̄d repetiat̄. Hier.in Joſue calciamēta ꝑ antiq̄: q̄ ad iudiciū vetuſtatis pitacijs ꝯſuta erant. Qn̄q; accipit̄ ꝓ breui ep̄la qn̄q; pro ſchedula demēbrana excīſa.

Pittacus.pe.cor.ph̄s mitylenens:hic ex leſbo tyrānū melancrū depulit ⁊ certātibus atheniēſibus atq; mityleneis dux in bello factus phrinonem athenienſium ducem ſingulari certamine interfecit: vnus ex ſapientibus fuit.

Pitane ſiue pitana vrbs ęolica quę port⁹ duos habuit. Ab hac pitanei ⁊ pitanitę nominātur: ⁊ vbi archeſilaus academicus natus eſt: qui cum zenone apud pelemonem didicit. Fama ē apud pitanam lateres inuentos eſſe qui ſuper aquas innatarent: quod ⁊ de alijs locis traditum eſt.

Pitheci: ſunt ſimij. πιθηκος pithecos enim ſimia dicitur a quibus inſulę vbi eorū eſt maxima copia pithacinę ſiue pithacuſę dictę ſunt.

Pithacuſę īſulę ī mari tuſco ꝯ campaniā a pithecis ſimijs vt auctor eſt Stra. dictę ſunt. Ply. vō a figlinis doliarior q̄ ibi ex creta fiebāt. Dolia.n.gręci πιθου ſimias pithecon vocāt. In har ſūmitate oppidū fuit qđ pl'i numero pithecuſę dicebāt̄. Oui. Steriliq; locatas colle pithecuſas hītantū noīe dictas.

Pitiſſo.as.parum vini paulatim ⁊ quaſi tentandi gratia guſto. Teren. Pitiſſando modo mihi quid vini abſumpſit dicens hoc aſperum pater:hoc eſt alterum lenius.

Pityocampę: vermes e pinu arbore naſcentes morſu venenato nec diſſimili abupreſtis morſu. Ply. Uſus ſępe contra cantharidas bupręſtim pinorū: quas pityocampas vocant grece πιτυοκαμπαι.

Pituita.pe.p.morbus ex catarrho ꝓueniens:grece phlegma dr̄ Hor.in ſer. Lēta feret pituita vides vt pallidus oīs. Macer. Cū mulſa bibitū pituitę noxia ſoluit:hz pituita domiciliū in capite vt inq̄t Aug. Plato ītimeo pituitā eſſe oīum langorū originē: q̄ ex diſtillatiōe ſiūt:ex eaq; gigni malas valitudīes plurimas qm̄ plurima loca illabit̄. Quęcūq; aūt partes corporis tumeſcere dnr̄:a vilis incendio ⁊ cōbuſtione vexant̄. Quę cū expirat extrinſecus varios exitu ſuo tumores ꝓducit. Intrinſecus vō cohibita vrētes edaceſq; morbos ꝓcreat Tūc āt peſſima qm̄ puro ſanguini mixta ligaminū fila ſuo ex ordine dimouet: ⁊ īterdū penetrat in medullas: aduſtiſq; radicib⁹:inde aīę vincula q̄ſi nauis funes reſoluit ⁊ amputat. Pituita ēt catarrhus dr̄:pituita ēt in gallinis dr̄. Colu.lib.ix. Sępe etiam iā validioribus remedijs factis:atq; ipſis matribus ēt vitanda pituitę ꝑnicies erit. Hinc pituitoſus q̄ vulgo

dicitur phlegmaticus. Ci.lib.j.de fato. Inter locoꝝ nãs q̃ztũ interſit videamus: alios eẽ ſalubres alios peſtilentes. in alijs eẽ pituitoſos ⁊ q̃ſi redundãtes: in alijs exiccatos atq̃ʒ aridos

Pix eſt q̃ fit ex arboꝝ reſinis ad ignẽ decoctis. Reſina ṽo eſt liquoꝛ craſſus ex arbozibꝰ fluẽs: ⁊ ſepe ſua ſponte adſiccatus ad ſolẽ. Pix liq̃da coquiť ad nauiũ ⁊ ad multos alios vſus. Ply.lib.xiiij. pix in italia ad vaſa vino ↄdendo maxime ꝓbatur brutia e picea reſina. Hinc pico picas de quo ſupra.

P ante L

Placeo.es.cui.citũ. placere eſt gratũ eẽ. Cuiꝰ ↄ̃riũ eſt diſplicere. Hier.in ꝓlo.palip. vtrũq̃ʒ cõplexus ẽ. Orationũ itaq̃ʒ vr̃aruʒ adiutus auxilio miſi librũ beniuolis placituꝝ tñ inuidis diſplicituꝝ eẽ nõ ambigo. Aliq̃ñ placere eſt efferri gl'iari ⁊ cõfidere. Ut ego placeo mihi: tu places tibi ille placet ſibi. Quĩti. Placeas lʒ tibi opũ tuaꝝ fiducia diues ſi mihi idem inuidere nõ expedit pares ſumus. Hinc ẽt cõplaceo qð ſigt̃ ẽt placeo. Ter.i an. poſtq̃ʒ me amare dixi cõplacita ẽ tibi. Diſpliceo idẽ in heau. heuheu quã ego nunc totus diſpliceo mihi: ꝑplaceo: valde placeo: idẽ ibi: ꝑplacet. Hʒ ⁊ iperſonale paſſiuę vocis. Cypri. Si hominibus placetur: dominus offenditur.

Placidus.a.um. mitis ſedatus: ꝙ illa q̃ q̃eta ſunt oĩbus placent. Ter.i adel. Ille ſp̃ egit ſuã vitã in ocio: in ↄuiuijs clẽmẽs placidus nulli lędere: os arridere oĩbꝰ Do. Clẽmẽs ẽ circa recte agẽtes: placidus ẽt circa delinq̃ntes clemẽs aĩo: placidus vultu: hĩc placiditas q̃ʒ Uar.i ouibꝰ eẽ aſſerit cũ ait. Inq̃s ꝑmũ nõ ſine cã putãt oues aſſũptas: ⁊ ꝑꝑ vtilitatẽ: ⁊ ꝑꝑ placiditatẽ Maxime enĩ quietę ⁊ aptiſſimę ad vitam hoĩum.

Placido.as. placidũ ſeu placatũ facio. Amb.lib. de abel. Grauis motus nr̃ę adoleſcẽtię fida ſenectutis ſtatione placidanť.

Placitus.a.um. participium. Teren. in ꝓlog. ecy. Ubi cognitę ſunt placitę ſunt.

Placitũ nomẽ ſigt̃ ↄſenſuʒ ⁊ veluti pactionẽ firmatã. Ply. eadẽ ętas nerõis ꝑncipatu ad theſſalũ trãſiliuit delẽtẽ cũctoꝝ maioꝝ placita ⁊ rabie q̃dã ĩ oẽs ęui medicos ꝑozãtẽ. Hier.i geñ. Nõ poſſumus extra placitũ eius quicq̃ʒ aliud loqui tecum.

Placo.as. mitem ac placidũ facio. ꝓpicio. Placabilis ꝓpiciabilis. Cuius cõpoſitũ eſt cõplaco.pe.ꝓ. Gel. Cõciliare ſibi atq̃ʒ cõplacare iudices debẽt: ſenſuſq̃ʒ eoꝝ expectatione cauſę ſuſpenſos rigenteſq̃ʒ honoꝛificis verendiſq̃ʒ ſentẽtijs cõmulcere nõ iniurijs atq̃ʒ iperioſis minitationibus confutare.

Placenta: libum farinaceum quod fit ex farina ſiliginea: caſeo mele: dicta quod nobis placeat: ꝙ ea ſolerent deos placere: vel dicitur a gręco πλακευς.

Plęruſq̃ʒ.aq̃ʒ.umq̃ʒ. vñ ĩ nr̃o tã ſingulari quã pl'i. plęraq̃ʒ.pe.c. ĩ abltõ ꝓducif. Hor. ĩ ep'lis. Si q̃dã nimis antiq̃: ſi plęraq̃ʒ durę idẽ: plęraq̃ʒ differat ⁊ p̃ñs ĩ t̃ps omittat. Plęriq̃ʒ mõ capitur ꝓ maxĩa pte. Salu. Plęroſq̃ʒ ſenectꝰ diſſoluit niſi q̃ ferro aut beſtijs ĩteriere. Mõ ꝓ eo qð eſt nõnulli. Quĩtil. Uideas plęroſq̃ʒ ira ꝑcitos. i. nõnullos. Solet ẽt eẽ ſyllabica adiectio ⁊ ꝓ vna or̃onis pte poni: vt cũ dicimꝰ plęriq̃ʒ oẽs hꝰ factitant Sigt̃ enĩ oẽs. Terẽ. in an. qð plęriq̃ʒ oẽs faciũt adoleſcẽtuli. Diphthongaf aũt q̃ñ απο του πληρεες. fit qð plęnũ frequẽs ſigt̃. Cõuerſa enĩ lõga ĩ. ę. diph. vt ĩ ſcęna. rheda. lęthes alijſq̃ʒ ꝑmultis dictiõibꝰ ſeruať. Silr̃ plęrũq̃ʒ qð a plęruſq̃ʒ deducif: duplr̃ ſumi põt. Uno mõ pro eo qð eſt fere ſp̃. Alio mõ ſʒ rariſſimę ꝓ eo qð eſt nõnunq̃ʒ. Quinti. Excuſſa ſũt plęrunq̃ʒ vitia verberibus. i. nõnunq̃ʒ. Et ab aliq̃bus putať nomen: ab aliq̃bus aduerbiũ. Inueniť ẽt plęrus ſine adiectione Pacu. Periere danai. plęra pars peſſundata eſt.

Plaga ꝑcuſſio vulnus ṽber. Uirg. Plagiſq̃ʒ ꝑemptũ tonſa ꝑ integrã ſoluunť viſcera pellẽ: aliq̃ñ plagę rętia dñr rarioꝛa ad capiendas feras: ꝙ plagis. i. foꝛaminibus plena ſint. Ci.li.iij. of. Sũt ne igiť ĩſidię tẽdere plagas ẽt ſi exercitaturus nõ ſis. Uirg. Retia rara plagę lato venabula ferro. vbi Ser. ſcribit plagas ꝓpꝛię illos funes dici q̃bus rętia tenduntť circa imã ⁊ ſũmã partẽ. Rurſus cęli vel terre ſpatiũ ampliſſimũ: qð etiã tractus ⁊ clima a gręcis dr̃ plaga appellaf. Uirg.lib.vij. In medio dirimit plaga ſolis iniq̃. Itẽ grande linteũ tegmẽ cãdidũ qð ſindonẽ vocãt lecticariã q̃le eſt quo nũc vtunť mulieres romanę olim paſſim in vſu erat. Uar. de vi.pa. Chlamydes plagę vela: vaſa aurea idẽ Eburneis lectis ⁊ plagis ſigillatꝭ: ⁊ hʒ ꝑmã coꝛ. niſi cũ ſigt̃ vulnus: qð gręce dr̃ πληγη Ouid. de triſ. Nõ hʒ in nobis iam noua plaga locũ: huius diminutiuũ eſt. Plagula ideſt parua plaga.

Plagiarius. q̃ plagas. i. vulnera ĩfert: ⁊ plagiarius q̃ hoĩeʒ queʒ ſcit liberũ eẽ emit vẽditue: aut ꝓ ſeruo tenet. Itẽ q̃ libertum emit vl' vẽdit. Itẽ q̃ ſeruo aut ſeruę ꝑſuadet vt a dño dñaue fugiat: vl' eũ eãue inuito vl' inſciente dño celat: vinctũ hʒ emit vel vendit: dictus plagiarius ꝙ lege phania plagis dãnatus eẽt. Lex ipſa plagiaria: crimẽ plagiũ vocaf. Mar. Impones plagiario pudoꝛẽ Plagiarium vocat furẽ libꝛoꝝ ſuoꝛum.

Plagiatoꝛ idẽ qð plagiarius. Hier. ad floꝛẽtiũ magiſtrũ ãt pueri tui de quo dignatus es ſcribere: quẽ plagiatoꝛẽ eiꝰ eẽ non dubiũ eſt ſępe Euagrius p̄ſbyter me p̃ñte coꝛripuit: cui ille rñdit. Ego nihil timeo: dicit ſe a dño ſuo fuiſſe dimiſſum.

Plagioſus dicitur grãmaticus ludi magiſter ꝙ plagaſi inferet. Unde domitij marſi verſus eſt. Si quos oꝛbilius ferula ſcuticaq̃ʒ cecidit. Et plagioſus eſt qui ſuauitate verboꝝ retrahit a ꝓpoſita virtute.

Plago.as. plagam ĩfero. Aug.lib.xxj.ci.dei. Cũ iuſtiſſime annoſas: pęnas ſeruus in cõpedibus pẽdat: qui verbo aut ictu celerrime tranſeunte vel laceſſiuit dñm vel plagauit.

Planus.a.um. dr̃ cuius figura ęq̃lis eſt. Qm̃ ṽo plana nullũ ipedimentũ hñt q̃n vndecũq̃ʒ videri poſſint: planũ q̃ñq̃ʒ ꝓ apto ⁊ manifeſto poniť. Et ſic hʒ pe. ꝓ. planus ṽo pe. coꝛ. ſumiť ꝓ ſcura nõ q̃dẽ ſimpl'r: ſʒ certi atq̃ʒ ſui gñis in poſtoꝛe decollatoꝛeq̃ʒ a fallẽdo dictus. Hoꝛa. Nec ſemel irriſus triuijs attollere curat fracto crure planum. Inter planos maxĩe celebres fuere Cephiſodoꝛꝰ: ⁊ pãtaleõ: q̃ deceſſurꝰ vtrũq̃ʒ filiũ ↄ̃cepit ſeoꝛſuʒ his ꝓdẽdo q̃ pte domꝰ infodiſſet aurũ qð nuſq̃ʒ erat.

Plane aduerbiũ ſignificat certe manifeſte. Q̃ñq̃ʒ oĩno. Ci. treb. Quare ſi plane a nobis deficis: moleſte fero. Aug.lib.ij.con. Quid erat ille affectus aĩ. Certe enim plane turpis erat.

Planicies. ęq̃litas. Sal. nã vbi planicies erat ĩter ſiniſtros montes ⁊ dexterã rupẽ aſperã: octo: coboꝛtes in fronte conſtituit

Planitudo. idem quod planicies. Col.lib.v. pertice cacuminuʒ modicę planitudinis: quę tamen dipundiaris oꝛbiculi craſſitudinem non excedant optime panguntur.

Planidus idem quod planus. Col.li.iij. Curamq̃ʒ adhibeto: vt a ſuperioꝛe ⁊ ſiccioꝛe ⁊ exilioꝛe in planidioꝛem humidioꝛem pinguioꝛem agrum transferas.

Plão.as. planũ facio. Cuiꝰ cõpoſita magis ſũt ĩ vſu: videlʒ ↄplano qð ẽ totũ planũ facio. Gel.li.ij. M. Cato. in li. quẽ de agricultura ↄſcripſit. Semẽ cuꝑſſi ſerito crebꝛo ita vt linũ ſeri ſolet eo cribꝛo terrã ĩſternito dimidiatũ digitũ iã id bñ tabl'a aut pedibꝰ: aut manibus cõplanato: deplano ⁊ explano alibi

Planula a cõplanãdo dicta eſt: pꝛo inſtr̃o fabꝛili quo aſſamẽta lęuigantur ⁊ poliunť. Nã dolabꝛa idẽ videtur eſſe qð aſcia: vt inq̃t Do. q̃ inq̃t dolare eſt aſcia cędere. Et planulę ſũt q̃s nos lamas vocamus. Foꝛes enim cũ planulis ferreis parietibus cardinibus ↄiunguntť ⁊ ſuper illos deuoluuntur.

Planipes: q̃ pedes planos hʒ. vnde comędię ſiue fabulę gñs dr̃ planipedia: vbi nullo ꝓcedebaf cultu: ꝙ actoꝛes pedibꝰ planis. i. nudis ꝓſcęnia ĩtroirent. Diome. ſcri. planipedem gręce mimũ ſigare: ꝙ actoꝛes planis pedibꝰ. i. nudis ĩtrarent: ꝓſcęniũ: nõ vt tragici actoꝛes cũ cothurnis: neq̃ʒ vt comici cũ ſoccis. Siue ꝙ olim nõ in ſuggeſtu ſcęnę ſed in plano oꝛcheſtę poſitis inſtrumentis mimicis actitarent.

Plancę tabulę planę a planicię: ita appellatę. Ply.lib.viij. Nec potẽs aſini trãſeãt ꝑ raritatẽ plancaꝝ trãſlucentibꝰ fluuijs.

Plauci: q̃ ſupꝛa modũ pedibꝰ plani ſũt. i. q̃ pedes imos graciles hñt planoſq̃ʒ ęq̃liter q̃ſi tabellas q̃ plãcę vocãť. Quo noĩe dictus ẽ Romanꝰ q̃dã cuiꝰ extãt ep'lę luculẽter ſcriptę. Qui tecte Euſebio cũ galliã comatã regeret lugdunũ ↄdidit: q̃ ciuitas ſenecę t̃pibꝰ deflagrauit icẽdio. Hi ẽt ploti dñr. Uñ poeta dictꝰ eſt ꝑmo plotus ꝑꝑ hmõi pedes. Deinde plautus.

Plãta cũ de pedibꝰ dr̃: ſigt̃ totã ptẽ ĩferioꝛẽ digitoſq̃ʒ ⁊ vngues